

Spørgsmål 1:

Ad § 15.A.3.01.61.05. og § 15.A.3.02.61.01.

Sygesikring og dagpenge.

Idet henvises til de om de nævnte konti givne oplysninger i anmærkningerne, udbedes en fyldig redegørelse for de formodede årsager til den omtalte mindre sygdomshyppighed. Hvorledes har den faktiske udvikling været sammenholdt med de prognoser, der ledsagede lovforslaget om dagpenge ved sygdom eller fødsel? Hvilke sammenhænge er der mellem de mindre dagpengeudbetalinger og udgifterne til sygesikring? Kan det bekræftes, at indførelsen af faste hastighedsgrænser har været en af årsagerne til den mindre sygdomshyppighed? Kan man i bekræftende fald vurdere, hvor stor betydning de faste hastighedsgrænser har haft?

Svar:

Siden november måned 1973 har det — gennem oplysninger fra ordningens edb-system — været muligt løbende at følge det antal uger, der er beregnet dagpenge for: de såkaldte dagpengeuger.

Udviklingen i antallet af dagpengeuger kan anvendes som et mål for sygefraværet. I de oplysninger om antal dagpengeuger, der beregnes i det følgende, indgår både tilfælde med varighed over 5 uger og de tilfælde med under 5 ugers varighed, der dækkes af den offentlige ordning. Sidstnævnte gruppe består af forsikringsordningerne samt dagpenge til lønmodtagere, der ikke har ret til dagpenge fra arbejdsgiveren, herunder lønmodtagere, der er arbejdsløse, har anmeldt sygdommen for sent eller ikke opfylder lovens beskæftigelseskrav.

I følgende oversigt er, for månederne november 1974 til april 1975, vist den pro-

centvise ændring i antallet af dagpengeuger fra samme måned i det foregående år:

November 74	÷	0,3 pct.
december 74		0,6 -
januar 75	÷	3,9 -
februar 75	÷	2,3 -
marts 75	÷	7,0 -
april 75	÷	6,3 -

For dagpenge til lønmodtagere efter 5 ugers sygdom, som i alt udgør næsten 2/3 af det offentliges dagpengeudgifter, er den procentvise ændring således:

november 74	÷	3,7 pct.
december 74	÷	3,7 -
januar 75	÷	7,3 -
februar 75	÷	5,7 -
marts 75	÷	13,4 -

For denne hovedgruppe er nedgangen altså væsentlig større end for dagpengeordningen som helhed. Da der formentlig samtidig er tale om, at sygetilfældene har haft en længere varighed sidst på finansåret 1974-75 end først på året, er der tale om en endnu større nedgang i antal dagpengetilfælde, altså i sygdomshyppigheden.

Da nedgangen i antal dagpengeuger for sygdom ud over 5 uger er større end den konstaterede gennemsnitlige nedgang for hele dagpengeordningen, og da antallet af barselsdagpengetilfælde har været næsten konstant i de to sidste finansår, må det gennemsnitlige antal dagpengeuger for tilfælde med en varighed fra 0-5 uger have været næsten uændret. De frivillige forsikringsordninger for arbejdsgivere har vist tilbagegang, medens sygedagpengeudbetalingen til lønmodtagere, som enten har været arbejdsløse, har anmeldt for sent, ikke har opfyldt beskæftigelseskravet m. v., har udvist en mindre stigning.